

Het belang van een degelijke waterhuishouding

Op bladzijde 8 van deze *Boer&Tuinder* kon je lezen dat het beheer van de onbevaarbare waterlopen een andere organisatie zal krijgen. Maar hoe verloopt het nu dan? Die vraag kunnen we stellen aan Pieter-Jan Taillieu en Katrien Coene, respectievelijk voorzitter en directeur van de Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen, de koepelvereniging van Polders en Wateringen in Vlaanderen.

Liesbet Corthout

Wat zijn precies die polders en wateringen waar jullie werken?

Pieter-Jan Taillieu, voorzitter: “Het waterbeheer in Vlaanderen is heel complex. Wij zijn vooral actief in wat vroeger ‘waterzieke gebieden’ waren, nu waterrijke gebieden. Dat zijn complexe gebieden die ofwel lager liggen

dan de zee of onderhevig zijn aan de getijdenwerking van een rivier en dus zonder artificiële constructie onder water zouden komen, voor de polders. De wateringen liggen in valleien die water ontvangen en dus hun eigen moeilijkheden hebben. Onze verenigingen hebben allemaal lokale bestu-

ren, verkozen door de grootgelanden (mensen die binnen de polder voldoende oppervlakte bezitten) of door kleingelanden die zich groeperen. Wij beheren de onbevaarbare waterlopen van tweede en derde categorie en de publieke grachten, naast de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) die instaat voor die van eerste categorie.”

Hoe gaan jullie te werk?

Pieter-Jan Taillieu: “Wij zijn uniek omdat we vooral lokaal waterbeheer voeren. Via onze bestuursleden zitten wij heel dicht op het terrein. Er is een bijna directe inspraak van de belanghebbenden over de accenten die wij leggen. Om onze werking te kunnen

“We hebben goed werk geleverd, maar zijn daar weinig mee naar buiten gekomen.”

bestendigen, heffen wij een polder- of waterbelasting. Zo kunnen we zelf onze algemene werking betalen.”

Wat houdt die werking precies in?

Pieter-Jan Taillieu: “Wij zijn in het verleden opgericht om waterzieke gronden in cultuur te kunnen brengen. Vandaag werken we voornamelijk aan het uitvoeren van het decreet Integraal Waterbeleid. Dat gaat veel verder dan afwatering alleen. Ook bijvoorbeeld bevoeiing, waterkwaliteit en het tegengaan van verliezen zijn uitdagingen waar we ons mee voor inzetten.”

Met welke uitdagingen worden jullie geconfronteerd?

Pieter-Jan Taillieu: “Dat zijn er veel. We lopen vandaag voornamelijk aan tegen het feit dat we vrij kleine besturen zijn, die toch voor grote uitdagingen staan. Dat vraagt heel wat extra inspanningen, maar financiering om die inspanningen te leveren is er vandaag niet. We kunnen wel subsidie-aanvragen indienen voor specifieke projecten, maar eigenlijk hebben we een soort onderhoudsbudget nodig. Dat in combinatie met een projectmatige aanpak voor alle investeringswerken en extra inspanningen die we naast onze reguliere werking leveren, zou kunnen zorgen voor een betere aanpak.”

Katrien Coene, directeur: “We zijn momenteel in een vierde van Vlaanderen actief. Dat we altijd zuinig zijn geweest op onze werkingsmiddelen, heeft een keerzijde: we zetten weinig in op communicatie over onze werking. We hebben de voorbije jaren goed werk geleverd, maar zijn daar weinig mee naar buiten gekomen. Vandaag bestaan

onze werken vaak uit reguliere onderhoudswerkzaamheden. Werk dat wél belangrijk is en nog te vaak wordt onderschat. Wanneer komt water in de media? Als er een overstroming is. Niettegenstaande onze gebieden laaggelegen zijn en dus erg kwetsbaar zijn, mag ik zeggen dat we op dat vlak niet in de kijker hebben gelopen. We zijn er trots op dat we bescherming tegen overstromingen – een van onze kerntaken – zo goed uitvoeren. En hetzelfde geldt voor bescherming tegen droogte. We werken al eeuwenlang met stuwtjes. Als er tijdens een droge zomer in West-Vlaanderen captatieverboden worden uitgevaardigd, is dat niet het geval in de polder. Net omdat we zoveel inspanningen doen om het beschikbare water zo goed mogelijk in te zetten.”

Hoe ziet voor jullie het waterbeheer van de toekomst eruit?

Katrien Coene: “Dat moet vooral functioneel zijn. Er is geen bestuur dat enkel met waterbeheer bezig is. Het zit verdeeld over algemene besturen – zoals gemeenten en provincies – die een hele waaier van thema’s moeten behartigen. Water is nu eenmaal geen sexy thema en vaak gaat er maar een overschotje van het budget naartoe. Nochtans zal de klimaatverandering in de toekomst vereisen dat er structurele budgetten aan de kant worden gezet voor waterbeheer. Water is de hoeksteen van alles. Historisch gezien werden nederzettingen opgericht vlakbij water, omdat we dat zo nodig hebben: voor de landbouw, de natuur, als drinkwater ... Het is belangrijk dat het waterverhaal voldoende aandacht krijgt. Dat je de Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen niet vaak in de media ziet, is voornamelijk omdat we goed werk leveren. Maar om dat te kunnen blijven doen, is er een aangepast beheer nodig van bron tot monding.” ■

 www.vvpw.be

Leen Franchois

stafmedewerker Beroepswerking
leen.franchois@boerenbond.be

Expertise en terreinkennis zijn essentieel

Polders en Wateringen staan heel dicht bij het terrein. Daarmee voeren ze een waterbeheer ‘dichtbij de beek’. Dat is voor Boerenbond het belangrijkste uitgangspunt in discussies over dat beheer van onbevaarbare waterlopen. Het beheer dat de Polders en Wateringen uitvoeren, gaat ook effectief veel ruimer dan het afvoeren van water. Er lopen initiatieven rond het vasthouden van water en waterkwaliteit. Zo is erosie een thema waar op ingezet werd. De koepelvereniging verwijst terecht naar de unieke aanpak in het kader van overstromingsbeheer. De manier waarop Polders en Wateringen in crisissituaties bereikbaar zijn en met kennis van het terrein actie ondernemen, waardeert onze sector sterk. In de toekomst zal het waterbeheer in Vlaanderen veranderen door de beslissing om te werken in Waterschappen. Boerenbond rekent er op dat de expertise en terreinkennis die vandaag aanwezig is bij de Polders en Wateringen daarin voldoende verankerd wordt.

“Polders en Wateringen staan heel dicht bij het terrein.”